

MERCIE

HET MAGAZINE VAN WMH

STERKE VROUWEN

#03
DEC
2019

OPLEIDINGEN VOOR
SENEGALESE VROUWEN

INTERVIEW MET
YASMIEN NACIRI

VROUWEN ACHTER WMH
AAN HET WOORD

VOORWOORD

Jorn Vennekens

Pers- en communicatieverantwoordelijke

Vrouwen en mannen moeten gelijk behandeld worden. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar is het vandaag nog steeds niet. Van de vrouwen uit mijn naaste omgeving leerde ik tijdens mijn studies op welke problemen zij bleven stuiten. Mijn ogen gingen pas echt open door de speech van Chimamanda Ngozi Adichie in 'We should all be feminist'. Ongelijkheid tussen vrouwen en mannen is een wereldwijd probleem.

Het is aan mijzelf en andere mannen om mee te werken aan een oplossing. En dat is eigenlijk niet eens zo moeilijk: ik ben attent voor seksisme en spreek me er tegen uit, en gaandeweg overtuig ik andere mannen om hetzelfde te doen. Mijn verzet is misschien klein, maar is erg belangrijk in het grotere plaatje. Want de uitdagingen voor vrouwen belangen ons allemaal aan.

In veel landen kampen vrouwen vaak met fundamenteelere problemen dan in België. Zij hebben géén toegang tot een opleiding of werk, goede gezondheidszorg of zelfs een toilet. Daarom ben ik trots dat WMH projecten steunt die daarvoor oplossingen bedenken. Op die manier kan ik net iets meer doen om de positie van vrouwen wereldwijd te verbeteren. Hoe we dat doen, en met welke sterke vrouwen we daarvoor samenwerken, lees je in deze MERCIÉ.

“De uitdagingen voor vrouwen belangen ons allemaal aan.”

Gelijkheid tussen mannen en vrouwen

- 03 W(MH)EETJES
- 04-05 VAN NAAIEN TOT BOEKHOUDEN
- 06 VROUWEN VOOR VROUWEN
- 07 EEN HUIS VOOR ONZE KINDEREN
- 08-09 **YASMIEN NACIRI, VROUW MET EEN MISSIE**
Interview
- 10-11 **STUDENTEN GAAN VOOR DUURZAAMHEID**
- 12 **BAMBOE EN BROOD**
- 13 **VOETBALLEN VOOR VRIJHEID**
- 14-15 **IEDEREEN WMH**
BRIGITTE, MARLIEN EN CAROLINE

Steun Wereld Missie Hulp

Help ons met je kleding, vrije tijd of met een kleine donatie.

Onze kledingcontainers op uitdeklaren.be

Vrijwilligerswerk op

wereldmissiehulp.be/werken-bij-wmh

Rekeningnummer IBAN BE10 0000 0000 0404

Gestructureerde mededeling ***016/0890/00077***

(Vanaf €40 krijg je een fiscaal attest)

Colofon

Mercie is een gratis uitgave van WMH

Verantwoordelijke uitgever Wim Smit

Provinciesteenweg 400, 2530 Boechout,

03 454 14 15, info@wereldmissiehulp.be

Redactie Bo Coenen, Eros Puggioni, Anaïs Langbeen, Ella Tuymans, Jasper van der Schoot, Myriam Vanvinckenroye, Jorn Vennekens

Art Director Valérie Machtelinckx

Coördinatie Jorn Vennekens

Eindredactie Jorn Vennekens

Drukkerij Albe De Coker

WIJ NEMEN HET HEFT IN HANDEN

Is het boeiend boek van
ondernemster Yasmien Naciri.

Hoe zij zich inzet tegen
armoede, lees je op p. 8.

TANZIPADS?

In Tanzania bedachten
Academics For Development
een herbruikbaar
maandverband waardoor
meisjes naar school kunnen.

Op p. 10 lichten ze hun
werking toe.

62

Zoveel vrouwen werken en
vrijwilligen bij WMH.

Wat zij precies doen,
lees je op p. 14.

WIST JE DAT...

Bamboe de snelst groeiende
plant ter wereld is?

Op p. 12 blijkt het eveneens
uitstekend bouw materiaal
te zijn!

AFSCHEID VAN MARIE-JEANNE

Dertig jaar lang zamelde ze
kleding in. Nu ze negentig(!) is,
stopt ze. Haar laatste wens?
In de MERCIE staan.
Bij deze: bedankt!

VAN NAAIEN TOT BOEKHOUDEN

SENEGAL

Senegal heeft een van de meest stabiele economieën van Afrika. Toch lijden nog veel van de ruim vijftien miljoen Senegalezen onder voedseltekorten, mensenrechtenschendingen, werkloosheid en ongeletterdheid. Vooral vrouwen zijn kwetsbaar. Slechts 40% van hen kan lezen en schrijven, tegenover 65% van de mannen. Ook kunnen vrouwen geen land bezitten of een bedrijf starten. Keur Tippi wil hen steunen door een brede waaier aan vormen aan te bieden en zo de maatschappelijke positie van de vrouwen te verbeteren.

Ondanks hun trotse houding hebben vrouwen in Senegal vaak een ondergeschikte rol in hun gemeenschap en worden ze nauwelijks opgeleid. Meisjes worden al op jonge leeftijd ingeschakeld in het huishouden en een op de drie wordt voor haar achttiende verjaardag uitgehuwelijkt. Meestal spreken Senegalese vrouwen enkel het lokale dialect en hebben ze geen kennis van de officiële taal, het Frans. Omdat leren geld kost, krijgen in grote gezinnen jongens voorrang om naar school te gaan.

Keur Tippi betekent 'huis van het kind van Afrika' en het project richt zich op analfabete vrouwen uit de regio Mbour ten zuiden van Dakar. Bezielster Dorine Verschuere uit Anzegem besloot in 2008 niet meer het comfortabele toeristische hotelcomplex op te zoeken, maar het 'echte' Senegal.

Ze kwam in Mbour in contact met de lokale schooldirecteur en de vrouwenorganisatie Marcha-Allah van Madame Amsatou. Die organiseert drie keer per maand een bijeenkomst voor een honderdtal vrouwen uit de buurt. Vanuit deze vrouwenvergadering werd de nood aan nailessen en het leren van Frans naar voren geschoven.

Naast de voordelen van kunnen lezen en schrijven, biedt een technisch beroep ook kansen op een basisinkomen voor gezinnen.

In 2011 begon Keur Tippi met het bouwproces van een vormingscentrum dat in 2015 in gebruik werd genomen. Toen startten 31 jonge vrouwen tussen 18 en 25 jaar met lessen Frans, in combinatie met een opleiding naaien. Naast de onmiskenbare voordelen van kunnen lezen en schrijven, biedt een technisch beroep ook kans op een basisinkomen voor gezinnen die het niet breed hebben. Om de drempel zo laag mogelijk te maken, wordt er kinderopvang voorzien in de nabijgelegen peutertuin.

Keur Tippi heeft sterk ingezet op een duurzame verankering van het project door de goede contacten met Marcha-Allah, de lagere en peuterschool evenals met het ministerie van onderwijs. Dat laatste helpt onder meer bij het zoeken naar geschikte leerkrachten. Zij werken tijdens hun vrije uren in het opleidingscentrum, hun loon wordt gefinancierd door Belgische peters en meters.

© GILBERT DEJONGHE

Dorine heeft letterlijk de sleutels van het centrum aan de lokale beheerders overhandigd.

Dorine heeft letterlijk de sleutels van het centrum aan de lokale beheerders overhandigd en ondersteunt hen bij de initiatieven die zij zelf nemen. Madame Amsatou is intussen directrice van het opleidingscentrum.

Het voorbije schooljaar werd een vierde jaar georganiseerd om de overgang van het schoolleven naar de werkvloer te versoepelen. Het centrum startte lessen boekhouding en verkoop, en samen met de leerlingen werd een sociale onderneming opgezet met een naaiatelier. Naast naaien, nemen de vrouwen er ook taken als stockbeheer en verkoop op zich. Het atelier van Keur Tippi werkt intussen in onderaanneming van een bedrijf in Thiès en de eerste bestelling is net binnen!

En de interesse groeit: in 2018 werden voor het eerst twee klassen in het eerste jaar georganiseerd, goed voor veertig nieuwe starters. Er werd al een tweede polyvalent opleidingsgebouw opgetrokken waarbij Wereld Missie Hulp de aanschaf van banken, tafels en stoelen financierde.

We hadden een lang gesprek met Dorine. Wil je nog meer lezen over de opleiding, het belang en de resultaten ervan, neem dan een kijkje op wereldmissiehulp.be.

© GILBERT DEJONGHE

VROUWEN VOOR VROUWEN

OEKRAÏNE

Jaarlijks helpt de organisatie Caritas Spes zo'n 120.000 hulpbehoevenden in Oekraïne. Dat doen ze door het uitdelen van voedsel, kleding en medicijnen, en door programma's tegen armoedebestrijding op poten te zetten. Ook vrouwen spelen daarin een belangrijke rol, niet in het minste voor andere vrouwen. Daarover spraken we met medewerkers Olena en Tetjana.

Olena Noha en Tetjana Kalinichenko vervullen beiden een belangrijke functie bij Caritas. Olena is er al 19 jaar aan de slag en is vandaag als projectmanager een drijvende kracht achter de hulporganisatie. Tetjana is een jaar in dienst en staat in voor het leggen van mediacontacten en het vergroten van de naamsbekendheid.

Vrouwen spelen een belangrijke rol bij Caritas Spes, niet in het minste voor andere vrouwen.

Tetjana en Olena.

Maar ze zijn niet de enige vrouwen binnen de organisatie. Er werken evenveel mannen als vrouwen, waaronder tientallen als vrijwilliger. Elk van hen zet zich dagelijks in om armoede te bestrijden. Dat doen ze onder andere tijdens jaarlijkse zomerkampen, in verzorgingstehuizen en in een kinderopvang. Veel vrouwen zijn ook eindverantwoordelijke voor de goede organisatie van deze activiteiten.

Een aantal projecten zijn specifiek opgericht om vrouwen een duwtje in de rug te geven. Zo zijn er nationale projecten voor de gezondheidsbevordering en het ondersteunen van alleenstaande moeders, alsook ter ondersteuning van slachtoffers van huiselijk geweld of voor zij die gevlucht zijn uit oorlogsgebied.

Olena en Tetjana zijn er van overtuigd dat vrouwelijke medewerkers van Caritas net daar een groot verschil kunnen maken. Zij kunnen zich bijvoorbeeld beter inleven in de verhalen van de alleenstaande moeders of vrouwen die het slachtoffer werden van huiselijk geweld. Toch werken beide dames graag met zowel mannen als vrouwen. Of, zoals Tetjana het samenvat: "we zijn allemaal verschillend, maar tegelijk hetzelfde."

Meer over de projecten van Caritas Spes vind je op caritas-spes.org/en.

Voedselbedeling bij Caritas Spes.

EEN HUIS VOOR ONZE KINDEREN

D.R. CONGO

Aan de slag tijdens de opleiding snit en naad.

In 2015 openden Lieve De Keyser en Hyppo Mayuba van vzw Mama Lufuma een opvanghuis voor jonge moeders en hun kinderen, in de Congolese havenstad Matadi. Hun project is uniek in zijn soort en vangt vandaag meer dan tien jonge vrouwen op. Tijdens hun verblijf leren zij stilaan op eigen benen te staan.

In Congo is het leven van een jonge moeder niet eenvoudig. Er is veel geweld en vaak worden vrouwen in de steek gelaten door hun partner. Bovendien is werk vinden in Matadi moeilijk, en een opleiding combineren met de zorg voor een kindje is dat evenzeer. Zo belanden jonge vrouwen op straat of voelen ze zich gedwongen om hun kind af te staan.

Hyppo Mayuba is maar al te bekend met deze problematiek, want ook zijn eigen moeder werd er mee geconfronteerd. Toen de stad Matadi hem en zijn vrouw Lieve vroeg of ze een project wilden oprichten voor jonge moeders, twijfelden ze geen seconde. Hun organisatie werd Mama Lufuma gedoopt, een verwijzing naar Hyppo's sterke moeder.

Door jonge moeders op te vangen, krijgen ze de kans op een betere toekomst.

Door jonge moeders en hun kinderen op te vangen in een huiselijke sfeer, geeft Mama Lufuma hen de kans op een betere toekomst. Tijdens hun verblijf hebben de meisjes tijd om hun onderwijs af te maken of een opleiding te volgen. De meisjes die dat willen, kunnen in het opvanghuis een opleiding snit en naad volgen. Voor de allerjongsten is er kleuteronderwijs voorzien.

Het opvanghuis zorgt ook voor leven in de buurt. Zowel de opleiding als het kleuteronderwijs staan open voor buurtbewoners. Daarnaast worden er in het opvanghuis regelmatig opleidingen rond gezinsplanning en hygiëne georganiseerd. Dat laatste is mogelijk door het sanitaire blok van het opvanghuis, dat gebouwd wordt met de steun van Wereld Missie Hulp.

Wil je meer weten over Mama Lufuma? Daarvoor kan je steeds terecht op mamalufuma.com.

YASMIEN NACIRI, VROUW MET EEN MISSIE

In 2014 maakte ze haar intrede in de media bij Hautekiet op Radio 1. Nadien werd in diverse tv- en radioprogramma's naar haar mening gevraagd. Yasmien Naciri is ondernemster, auteur, columniste én actief bezig met ontwikkelingsprojecten. WMH sprak met haar over hoe ze als vrouw de wereld van de ontwikkelingssamenwerking ervaart.

Armoedebestrijding is een rode draad doorheen jouw activiteiten. Vanwaar deze interesse?

"Ik groeide op in armoede en dat riep veel vragen bij mij op. Door over het thema te lezen en erover in dialoog te gaan, stelde ik later vast dat armoede een groter maatschappelijk probleem is. Op deze aardbol leven en daar niets aan doen? Dat kan er bij mij niet in."

"Op verschillende manieren wil ik armoede tegengaan en maatschappelijke impact vooropstellen. Erover schrijven en spreken, en zo het thema onder de aandacht brengen, is voor mij de eerste stap. En vervolgens zoveel mogelijk mensen bewust maken van het probleem en overhalen om iets te ondernemen, dat is mijn missie."

"Op deze aardbol leven en niets aan armoede doen? Dat kan er bij mij niet in."

Door je mening op verschillende manieren te uiten werd je opgepikt door de media. Hoe is het om als jonge vrouw in die wereld terecht te komen?

"Het valt me op dat het publiek bekende vrouwen beoordeelt op hoe ze eruitzien en minder op welke boodschap ze overbrengen. Hierdoor moet je continu opboksen tegen vooroordelen en dat is lastig. Ik sprak bij de radio over thema's als

ondernemerschap, jongeren en armoede. Nadien kreeg ik telkens commentaar over hoe ik eruitzag, mijn afkomst en mijn levensbeschouwing. Het gekke is dat ze me enkel horen op de radio en niet zien."

"Ook nemen mensen je als vrouw minder serieus. Ze denken dat je niet weet waarover je spreekt en bijgevolg geloven ze je minder snel. Als een bekende man foute informatie deelt, komt hier weinig reactie op. Doet een vrouw dat, dan is haar carrière voorbij. Daarom onderbouw ik mijn standpunten steeds zo goed mogelijk."

Yasmien in gesprek met onze communicatiemedewerker Bo Coenen.

Met jouw vzw Amana doe je aan ontwikkelingssamenwerking in onder meer Marokko. Hoe is de positie van de vrouw in Marokko en op welke manier betrekken jullie hen bij de projecten?

“In de regio waar wij actief zijn, zijn de taken voor mannen en vrouwen volgens traditionele genderrollen verdeeld. De mannen gaan werken, als er werk is, en de vrouwen zorgen voor het huishouden of maken tapijten. Onderschat het huishouden in zo'n land niet. Zonder de vrouwen is er geen water of eten. Ik vind de mening van de vrouwen dus belangrijker. Mannen voeren het bouwproject uit, maar de vrouwen beslissen mee waar bijvoorbeeld de waterleidingen of toiletten komen.”

“Zonder de vrouwen is er geen water of eten.”

Hoe is het als vrouw om trekker van zo'n project te zijn? Is het belangrijk om een mannelijke collega aan je zijde te hebben?

“Het is niet altijd gemakkelijk als vrouw. Ik ben jong en Westers, én doordat ik een accent heb in het Arabisch nemen mensen mij niet altijd serieus. In Marokko neem ik mijn nonkels mee naar bouwprojecten om meer invloed te hebben. Mannen kijken sneller naar andere mannen bij het maken van afspraken, maar mijn nonkels maken dan duidelijk dat ik de beslissingsnemer ben.”

“Helaas is het op de bouwvelden ook niet altijd veilig als vrouw alleen. Het is een mannenwereld en er kunnen zich ongemakkelijke situaties voordoen of er volgen seksistische opmerkingen. Voor je eigen veiligheid is het dus - jammer genoeg - belangrijk om een man aan je zijde te hebben. Gelukkig zijn er veel meer positieve dan negatieve ervaringen.”

Yasmien Naciri wist ons nog veel meer te vertellen over ontwikkelingssamenwerking en de projecten die zij steunt in Marokko. Wil je de rest van het interview lezen, dan kan je terecht op wereldmissiehulp.be voor de volledige versie van dit artikel.

STUDENTEN GAAN VOOR DUURZAAMHEID

Academics for Development is een vrijwilligersorganisatie die ieder jaar studenten naar het buitenland stuurt om daar sociale projecten uit te werken. Julie en Theresa zijn twee van deze studenten en na hun avontuur hebben ze niets dan lof over AFD. Hoe hebben zij genderongelijkheid ervaren in hun projecten? Een gesprek met twee begeesterde studenten over engagement, gelijke kansen en plastic verbranden.

“Elk jaar organiseren we met AFD wereldwijd een aantal sociale projecten waarvoor studenten zich kunnen engageren. Gedurende het volledige academiejaar werken ze dan in groepjes hun toegewezen project uit, door onder meer contacten te leggen, plannen op te stellen en financiering te zoeken. Vervolgens gaan ze tijdens hun zomervakantie zes tot acht weken naar het land in kwestie om het project te realiseren.”

“Als groep meisjes word je niet altijd even serieus genomen. Bij een van de bureaus werden we bijna letterlijk in ons gezicht uitgelachen.”

AFD is een vrij jonge vrijwilligersorganisatie met zeven kaarsjes op de verjaardagstaart. Momenteel lopen er een zevental projecten met ongeveer veertig studenten van verschillende studierichtingen. “Ik studeer rechten, Theresa antropologie en de disciplines van de andere studenten gaan van agricultuur over geschiedenis tot biomedische wetenschappen”, aldus Julie. “Bovendien zijn we de laatste jaren enorm gegroeid en hebben we internationale vertakkingen in Utrecht, Stellenbosch, Kaapstad en Montreal.”

Theresa heeft al wat ervaring achter de kiezen en is duidelijk trots op haar werk als projectleider. “Vorig jaar werkte ik aan het laten renderen van een opvangtehuis voor kansarme meisjes in

1. Theresa en de meisjes van het opvangtehuis.
2. Theresa in India.
3. Julie in Oeganda.
4. Julie met haar teamgenoten in Oeganda.

Chennai, Zuid-India. In die regio zijn er namelijk twee opvangtehuizen aanwezig: een voor jongens en een voor meisjes. Dat van de jongens krijgt overheidssteun en dat van de meisjes niet, dus voor die laatste moest er een inkomen gegeneerd worden. Een jammerlijk voorbeeld van de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen in bepaalde landen. Maar het voelt goed om daar iets aan te kunnen doen.”

“Momenteel proberen we daar ook een soort toerismebureau op te starten waarmee we voor vrouwen werkgelegenheid willen creëren. Vorig jaar hebben we daarvoor contacten gelegd met lokale reisagentschappen, maar je merkt dat de

bazen van die agentschappen bijna altijd mannen zijn. Als groep meisjes word je dan niet altijd even serieus genomen. Bij een van de bureaus werden we bijna letterlijk in ons gezicht uitgelachen. Met een man erbij was dat waarschijnlijk niet gebeurd.”

“We willen met AFD graag de wereld een beetje beter maken en studenten de kans bieden om daaraan mee te werken.”

Julie werkte vorig jaar in Oeganda aan een project rond afvalverwerking. Ook zij zag met eigen ogen hoe de genderkloof vrouwen benadeelt. “In Oeganda wordt er absurd veel plastic gebruikt en bovendien wees ons onderzoek uit dat vooral kinderen en vrouwen met dat afval en de zogenaamde ‘verwerking’ ervan in aanraking komen.”

“Vrouwen regelen doorgaans het huishouden en bekommeren zich dus ook om het afval. Maar er is geen ophaaldienst en de dichtstbijzijnde container is te ver weg. Verbranden is de makkelijkste optie. Dat heeft uiteraard een grote impact op het milieu én de gezondheid van die vrouwen en kinderen.”

“Gelukkig zien we dat ons werk een verschil maakt”, verduidelijkt Theresa. “Een hele samenleving omkeren op korte termijn is natuurlijk niet mogelijk, maar we merken dat onze inzet geapprecieerd wordt en dat zowel vrouwen als mannen nieuwe kansen krijgen.”

“Ook veranderen onze projecten de perceptie van de studenten die eraan werken. Hun horizon verbreedt als het ware. We willen met AFD graag de wereld een beetje beter maken en studenten de kans bieden om dat ook te doen. Traag maar gestaag vergroten we daarmee het bewustzijn over duurzame ontwikkelingssamenwerking, en dat is waar het uiteindelijk om gaat.”

WMH steunt jaarlijks verschillende projecten van AFD. Om meer van dit jong geweld te zien, surf naar afdimpact.org.

BAMBOE EN BROOD

BRAZILIË

Reintje Jacobs bouwde een bakkerij uit bamboe en hielp daarmee werkgelegenheid te creëren voor de vrouwen uit het dorpje Camburi, in het Zuidoosten van Brazilië. Het is een ongewoon verhaal, maar Reintje en haar collega's zien veel heil in het duurzaam bouwen met bamboe.

“Mijn vader is diplomaat, dus als kind ben ik in veel verschillende landen opgegroeid. Dat ik internationaal zou gaan werken is er eigenlijk met de paplepel ingegoten. Uiteindelijk ben ik architectuur gaan studeren en ben ik mij vooral gaan toespitsen op het bouwen met natuurlijke materialen én het sociale aspect van architectuur. In mijn werk zijn de noden van mensen belangrijker dan hoe het gebouw eruitziet.”

“Voor ik het wist, zat ik in Brazilië en was ik een werf aan het leiden.”

De bakkerij in Camburi was Reintjes eerste echte opdracht. Ze zocht met een paar vrienden een project in het buitenland en kwam uiteindelijk terecht bij Sven Mouton en zijn vzw Bamboostic. “Sven is al jarenlang gepassioneerd door het bouwen met bamboe en de hulp van vrijwilligers zoals ik is altijd welkom. Enige tijd na mijn aanmelding vroeg de gemeenschap van het dorpje Camburi of er geen bakkerij kon worden gebouwd met dat materiaal.”

“In die regio zit veel van de werkgelegenheid namelijk in de bouwsector, maar daar zijn weinig vrouwen in actief. Met zo'n bakkerij, ofwel een gemeenschappelijke dorpskeuken, zouden we meer kansen creëren voor de vrouwen in de omgeving. Ik greep mijn kans en voor ik het wist, zat ik in Brazilië en was ik een werf aan het leiden.”

“Binnenkort willen we daar ook een ecohotel uit bamboe optrekken, maar het is moeilijk om dit soort werk fulltime te doen. Gelukkig krijgen we subsidies en heeft WMH geholpen door twee nieuwe ovens te leveren. Het uiteindelijke doel is dat Bamboostic de lonen zal kunnen uitbetalen. Als dat lukt, weet ik wel wie mijn volgende werkgever zal zijn.”

Reintje vertelde nog veel meer op onze website, [wereldmissiehulp.be!](http://wereldmissiehulp.be)

1. Reintje Jacobs.
2. Reintje aan de slag tijdens de bouwwerken.

VOETBALLEN VOOR VRIJHEID

D.R. CONGO

Mama Kivu steunt initiatieven van sterke vrouwen in Noord-Kivu, een regio in Oost-Congo die geteisterd wordt door een langdurig conflict. Het is een van de gevaarlijkste plaatsen ter wereld om vrouw of meisje te zijn. Maar de vrouwen in Noord-Kivu willen méér zijn dan alleen slachtoffer. Eén van hun projecten? Een voetbalclub!

Elien, de oprichtster van Mama Kivu, bezocht Oost-Congo voor het eerst op internationale vrouwendag in 2008. Deze dag werd in Congo gevierd met een défilé waarbij verenigingen die door vrouwen opgericht waren door de stad trokken. Enkele jaren later trok ze terug naar Kivu om de verschillende initiatieven van vrouwen te leren kennen.

Daar leerde ze Jocelyne kennen, een hoogopgeleide vrouw en alleenstaande moeder. Jocelyne heeft een passie voor voetbal en richtte zelf een vrouwenvoetbalploeg op: Graben Sport. Jammer genoeg bevond de enige vrouwploeg "in de buurt" zich zeventig kilometer verderop. Met de steun van Mama Kivu kon Graben Sport een wagen aanschaffen en toch een eerste match spelen.

"We doorprikken het idee dat sport enkel voor mannen is."

Graben Sport wint de wedstrijd!

De meisjes van Graben Sport in actie.

Wat is er zo emanciperend aan voetbal? "Wel," begint Elien, "vrije tijd is in de regio sowieso meer iets voor jongens. Meisjes worden dichter bij de moeder gehouden en moeten vaak helpen in het huishouden. Jongens hebben meer vrijheid en mogen buiten spelen en hebben meer toegang tot georganiseerde sporten." Deze rolverdeling doorprikken is een eerste bevrijdende actie.

"Ten tweede is voetballen gewoon super ontspannend en krijgen de vrouwen er energie van." En dat is nodig in Noord-Kivu, waar veel vrouwen te maken krijgen met seksueel geweld. Bij Mama Kivu maken ze daarom de cirkel rond: "we ondersteunen bijvoorbeeld ook de organisatie FEPSI, waar vrouwen worden opgevangen die daarvan slachtoffer zijn", gaat Elien verder. "Om hen te helpen, ontvingen we van WMH een grote hoeveelheid medische goederen."

Supporter mee en lees het vervolg van dit artikel op wereldmissiehelp.be.

IEDEREEN WMH: BRIGITTE, MARLIEN EN CAROLINE

In deze rubriek vertellen onze vrijwilligers, sympathisanten en werknemers wat Wereld Missie Hulp voor hen betekent. Persoonlijke verhalen van mensen die een wereld van verschil maken. Deze editie laten we het woord aan drie vrouwen: Marlien de Vos is communicatiemedewerker, Caroline Van den Steen zetelt in de Raad van Bestuur en vrijwilliger Brigitte Kurris is verkoopster in onze sociale winkel.

Hoe zijn jullie bij WMH terechtgekomen?

Caroline: "In 2004 benaderde de toenmalige directeur mij. Ik was in dienst bij het sociaal secretariaat, waar WMH mee samenwerkt. Hij zocht iemand met een juridische achtergrond en kennis van personeelsbeleid om de Algemene Vergadering van WMH te versterken. Ik was meteen nieuwsgierig. Ondertussen zit ik ook al vier jaar in de Raad van Bestuur. We ondersteunen het dagelijks bestuur en komen daarom regelmatig samen."

Marlien: "Ik ben als vrijwilliger gestart. Toen ik net in Boechout woonde, had ik geen job en zocht ik iets om mee bezig te zijn. Ik werd verkoopster in de sociale winkel. Al snel kreeg ik een vaste job aangeboden als onthaalmedewerker en door mijn passie voor communicatie stroomde ik door naar de communicatiedienst."

Brigitte: "Als inwoner van Boechout kwam ik toevallig voorbij. Ik ben gek op tweedehandswinkels en was blij met deze ontdekking. Toen ik zag dat ze hier met vrijwilligers werken, stelde ik mezelf kandidaat. Ondertussen doe ik dit al vier jaar met plezier."

"Er hangt een heel familiale sfeer bij WMH. Elke ochtend begroet iedereen me en als vrijwilliger word ik behandeld als een volwaardige medewerker."

Van links naar rechts: Brigitte, Marlien en Caroline.

Wat houdt jullie (zo lang) bij onze organisatie?

Brigitte: "Er hangt een heel familiale sfeer bij WMH. Elke ochtend begroet iedereen me en als vrijwilliger word ik behandeld als een volwaardige medewerker."

Marlien: "Daar ben ik het mee eens. Ondanks ons grote werkterrein zijn we een kleine organisatie. Hierdoor kent iedereen elkaar en dragen we zorg voor elkaar. Ik ken ook de mensen achter de ontwikkelingsprojecten die we steunen. Het persoonlijke contact zorgt voor een gemoedelijke sfeer én een efficiënte werking."

Caroline: "Wat mij aanspreekt is de missie van WMH, namelijk duurzame ontwikkelingsprojecten wereldwijd steunen. Het is iets helemaal anders dan mijn dagelijkse job en hierdoor leer ik veel bij."

"Ik ben trots op wat onze communicatiedienst dagelijks presteert, wetende dat ze nog maar vier jaar bestaat."

Is er iets wat je binnen WMH hebt verwezenlijkt waar je uitzonderlijk trots op bent?

Marlien: "Ik ben trots op wat onze communicatiedienst dagelijks presteert, wetende dat ze nog maar vier jaar bestaat. Vroeger was elke dienst verantwoordelijk voor de eigen communicatie waardoor deze vaak versnipperd en niet rechtlijnig was. Door een duidelijke communicatiestrategie werden we professioneler en dat beïnvloedt onze resultaten positief. In een non-profitorganisatie kunnen we niet alles uitbesteden. WMH daagt me uit om zoveel mogelijk op een professionele manier zelf te doen, en daar hou ik van."

Brigitte: "Ik merk die professionaliteit ook in de winkel. Elke dag doet een andere vrijwilliger de winkel open en vroeger hadden we onderling weinig contact. Sinds kort werken we meer samen en dat straalt af op onze klantenservice. Iedereen is op de hoogte van het laatste nieuws en dat zorgt voor meer professionaliteit."

Caroline: "Met de huidige directeur Wim Smit is er meer structuur in de organisatie. Zo is er een nieuw loonbeleid waar ik met trots aan meewerkte. Waar vroeger de lonen eerder arbitrair werden bepaald, loopt dit nu volgens bepaalde regels zoals anciënniteit."

Deze vrouwen hadden nog veel meer te vertellen over WMH, het vrouw-zijn en ontwikkelingssamenwerking. Dat kan je lezen op wereldmissiehulp.be.

STEEK ONZE REDACTIE EEN HART ONDER DE RIEM!

Het afgelopen jaar heeft onze vrijwilligersredactie het beste van zichzelf gegeven om drie prachtige MERCIE magazines te bezorgen. Ben je tevreden over het resultaat? **Wil je ons team graag bedanken? Dat kan door een donatie aan WMH!** Elke gift, groot of klein, waarderen we enorm én gaat naar het goede doel.

Bij deze MERCIE vind je een overschrijvingsformulier waarmee je snel aan de slag kan. Niet te vinden? Schrijf dan gerust over op bankrekening **IBAN BE10 0000 0000 0404** met de gestructureerde mededeling *****016/0890/00077*****. Voor giften vanaf 40 euro krijg je een fiscaal attest, aangeleverd door de Koning Boudewijnstichting.

IN DE VOLGENDE MERCIE...

Lees je over het belang van eerlijk werk en waarom het ook voor ons nodig is dat iedereen in heel de wereld toegang heeft tot een goede baan.

Maak kennis met de mensen die we steunen door je te abonneren via wereldmissiehulp.be/mercies!

Onze partners

T 03 454 14 15
INFO@WERELDMISSIEHULP.BE

PROVINCIESTEENWEG 400
2530 BOECHOUT

